

ע"פ 24734/11/14 - ישראל מישעלי, מטעם הסנגוריה הציבורית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

08 מרץ 2015

ע"פ 24734-11-14 מישעלי נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ

כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

כב' השופט אריה רומנוב

בעניין: ישראל מישעלי

ע"י ב"כ עו"ד אברהם זוכוביצקי

מטעם הסנגוריה הציבורית

המערער

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד יפעת גפן

המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבית שמש (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 29.09.2014. בגזר דין זה, דחה בית משפט קמא את בקשת המערער לבטל את הרשעתו בעבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ובעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, בהתאם לסעיף 275 לחוק. נגזרו על המערער חודשיים מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים; 80 שעות של"צ; וכן צו מבחן למשך שנה. הערעור שלפנינו מכוון נגד קביעת בית משפט קמא שלפיה הוא לא מוצא מקום בנסיבות המקרה לבטל את הרשעת המערער בעבירות שצוינו לעיל.

2. כתב האישום המתוקן שהוגש נגד המערער (ואדם נוסף) מתייחס לאירוע שאירע ביום 18.4.2013 סמוך לשעה 23:32 בגן ציבורי בבית שמש. לפי כתב האישום המערער ישבו בגן ושמעו מוסיקה בעוצמה גבוהה. השוטרים שהגיעו למקום ניגשו אליהם וביקשו להנמיך את עצמת הקול. המערער והאחרים אמרו לשוטרים שהם ינמיכו את המוסיקה והשוטרים נסעו מהגן. לאחר זמן קצר, ובשעה המתוארת, התקבל דיווח על הפרעה למנוחה מהגן. השוטרים חזרו למקום וראו את המערער ואת האחרים במקום - כששוב השיבו שינמיכו את המוסיקה. מיד לאחר מכן, החלו הנאשמים (ובהם המערער), שנדף מהם ריח אלכוהול, לקלל את השוטרים ולצעוק. אז פנה המערער לאחד השוטרים ואיים עליו באומרו "אני אדפוק בך כדור ואהרוג אותך" והחל לברוח מהמקום. אותו השוטר רדף אחרי המערער וכשתפס אותו התנגד המערער למעצרו ודחף את השוטר, תוך

שהוא מקלל.

3. הצדדים הגיעו בבית משפט קמא להסדר שלפיו המערער והנאשם הנוסף יודו וישלחו לקבלת תסקיר, כאשר שירות המבחן יתייחס לעניין אי ההרשעה. נוכח הודאת המערער (והנאשם הנוסף), הוא הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. שירות המבחן הגיש לבית משפט קמא תסקיר כאשר הומלץ בתסקיר זה להימנע מהרשעת המערער כמו גם הומלץ להטיל עליו צו של"צ למשך 80 שעות וכן צו מבחן למשך שנה.

4. בגזר דינו של בית המשפט קמא מושא הערעור שלפנינו ציין בית משפט קמא שחומרת המעשים היא ברורה. מדובר בהפרעה למנוחת התושבים מעצם הביולוי בשעת לילה מאוחרת תוך שמיעת מוסיקה רועשת ושתיית אלכוהול בגן ציבורי. ולמרות שהשוטרים העירו על הרעש, המשיכו הנוכחים ובהם המערער להרעיש ולהפריע לדיירים שבסביבה. ועם שוב השוטרים למקום התגובה הייתה של איומים, קללות והתנגדות למעצר. בית משפט קמא קבע בהמשך לכך מתחם הולם לעבירות שנע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד למאסר קצר לריצוי ממש. בית משפט קמא לא מצא כאמור מקום לבטל את הרשעת המערער. זאת נוכח הכלל שלפיו מי שביצע עבירה יש להרשיעו בה והימנעות מהרשעה היא החריג. נקבע שבנסיבות העניין לא נמצא שהנזק שעלול להיגרם למערער כתוצאה מהרשעתו חורג מהנזק הרגיל אשר נגרם לכל עבריין שהורשע בדינו. הנזק מההרשעה אינו עולה על חומרת העבירות שבוצעו. עם זאת נלקחה בחשבון ההודאה בכתב האישום, היעדר הרשעות קודמות וכן הגיל הצעיר המציב את המערער בגבול הנמוך של מתחם הענישה ההולם. בהמשך לכך נגזרו על המערער העונשים שצוינו לעיל; אך כאמור הרשעתו בעבירות לא בוטלה. מכאן הערעור שלפנינו.

5. בערעור נטען שבנסיבות המקרה קיימת עילה להתערבות באי ביטול ההרשעה כפי האמור בגזר דינו של בית משפט קמא. נטען מפי בא-כוח המערער, שניתן ללמוד ולהבין מהסדר הטיעון וממהלך הטיעון בבית משפט קמא, שעמדת המאשימה הייתה לאי הרשעה, כלומר שכפוף להמלצת שירות המבחן, התוצאה הייתה צריכה להיות אי הרשעה. עוד נטען, שכתב האישום המתוקן לא היה ברף חומרה המצדיק פסילה על הסף של אי הרשעה. היה מקום, הוסף ונטען, לתת משקל משמעותי יותר לשילוב המערער בהליך טיפולי שיקומי; כמו גם להערכת המסוכנות הנמוכה של המערער. המערער היה בגיל 20 בעת האירוע - "בגיר צעיר". שירות המבחן מצא אותו כבעל "יכולות דלות" וברור שהן נוכח נסיבותיו האישיות והן נוכח ההרשעה, קיימת פגיעה ממשית בסיכויים למצוא עבודה, וזאת למרות מאמצים שלו לעשות כן. מדובר בצעיר נורמטיבי, שאורח חייו תקין וחיובי. זהו המקרה - כך נטען - לבטל את ההרשעה כפי שגם המליץ שירות המבחן. ונטען גם, שעד לדיון בערעור לפנינו המערער כבר סיים את ביצוע השל"צ כמו גם את הטיפול הקבוצתי והוא ממשיך בפגישות אישיות לפי בקשת קצין המבחן. בא-כוח המערער גם הודיע לבית המשפט שהמערער מוכן להרחיב את השל"צ באופן משמעותי כדי להביא לביטול ההרשעה.

6. לאחר שעיינו במכלול החומר שלפנינו ושמענו את טענות באי כוח הצדדים, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות. כפי שציין בית משפט קמא ובצדק, המעשים שבכתב האישום - שבהם הורשע המערער לפי הודאתו - הם מעשים חמורים. מדובר לא רק בהתנהלות המערער ככזו כפי שתוארה בכתב האישום ובגזר הדין בכל הקשור לרעש ולהפרעה לדיירים, כמו גם התגובות שהיו אל מול השוטרים; אלא באופן ספציפי ומיוחד - בדברים

שנאמרו מפי המערער לשוטר הסיור שהם דברים חמורים בלא שניתן לעבור עליהם לסדר היום. ומעבר לדברים שנאמרו, ולאחר מרדף של השוטר אחרי המערער, הסתיים האירוע בדחיפת השוטר תוך שהמערער מקלל אותו. כל זאת נעשה כאשר המערער עצמו שלל את היותו תחת השפעת אלכוהול בעת האירוע. וגם בהינתן גילו הצעיר של המערער בעת האירוע; כמו גם היעדר עבר פלילי, מדובר בנסיבות שבהן אין הצדקה לחרוג מהכלל שלפיו מי שביצע עבירה אכן דינו להיות מורשע. שירות המבחן התייחס לרקע האישי של המערער והדברים מצאו ביטוי גם בטיעון הנרחב של בא כוחו כפי שבא לפנינו. שירות המבחן גם העריך שקיים סיכוי נמוך להישנות התנהגות אלימה של המערער. עם זאת צוינה בתסקיר גם נטיית המערער לפעול באופן לא שקול, דבר שעלול לפגוע במערער ובסביבתו, וכדי סיכון להישנות התנהגות פוגענית. על כך ניתן להוסיף, שלא הוצגה לפנינו פגיעה קונקרטי מיוחדת בעתידו המקצועי של המערער בשל הרשתו בעבירות מושא כתב האישום ומעבר לעצם ההרשעה כזו. דווקא מתסקיר שירות המבחן עולה שקשיים בתעסוקתו של המערער עמדו בפני עצמם; ושירות המבחן ציין למרות זאת, שהמערער מצליח להשתלב בשוק העבודה וכן בלימודי המקצוע. בנסיבות אלה, לא מצאנו מעבר לקושי שבחומרת העבירה והכלל הנוהג בנדון, את אותן נסיבות חריגות - קונקרטיים - וספציפיות המצדיקות את החלת החריג של ביטול ההרשעה.

7. נוסף ונציין, שלא מצאנו ממש בטענה לעניין הסדר הטיעון ועמדת המאשימה. הסכמת הצדדים כפי שהובאה לפני בית משפט קמא ביום 24.3.2014 אכן הייתה שכתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בו וישלחו לקבלת תסקיר כאשר שירות המבחן יתייחס לעניין אי ההרשעה. אולם אין בפרוטוקול הדיון או במקום אחר הסכמה ועמדה עונשית של המאשימה שלפיה כפוף לתסקיר חיובי והמלצת שירות המבחן, התוצאה תהיה אי הרשעה. אותו תובע מטעם המאשימה שהופיע לפני בית המשפט בשלב זה של הדיון הוא גם התובע שהופיע בשלב הטיעונים לעונש. ונוסף, שבמהלך הדיון שהתקיים בפנינו חידד בא-כוח המערער את טענתו כך שהוא לא טען שהמדינה מחויבת לתוצאה העונשית, אלא שהיא הייתה חייבת לשקול את הדברים ולהסתייג מלכתחילה ככל שזו היא עמדתה. המשמעות היא שאין לפנינו מקרה או טענה שלפיה הייתה חריגה מהסדר הטיעון. השאלה המרכזית העומדת לפתחנו היא לפיכך שאלת האיזון שערך בית משפט קמא בין מכלול השיקולים. באיזון זה לא מצאנו עילת התערבות. כך הדבר, גם בשים לב לגילו הצעיר של המערער ונסיבותיו האישיות; כמו גם להיעדר עבר פלילי.

8. מטעמים אלה באנו למסקנה שדין הערער להידחות וכך אנו מורים.

פסק הדין יומצא לבאי-כוח הצדדים כפי הסכמתם.

ניתן היום, י"ז אדר תשע"ה, 08 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

**ד"ר יגאל מרזל,
שופט**

**גילה כנפי שטייניץ,
שופטת**